

ಆರೋಗ್ಯ

ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗವೊಂದು ಜಗತ್ತನ್ನು ತೆಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಸ್ವಯಂ ಉಪಚಾರದಿಂದ ಗುಣಮುಖರಾದ ದಂಪತ್ತಿಯ ಈ ಅನುಭವಕ್ಕಿನ ಸೋಂಕಪೀಡಿತರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸೋಂಕಗೊಳಿಗಾಗುವ ಭಯ ಹೊಂದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವಂತಿದೆ.

■ ನಿರೂಪಣೆ: ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ. ತೋಗಸಿ

ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕಿಗೆ ಉತ್ತರ ಟ್ರಾಷ್ಟ್ರಾವಲ್ಲು ಆತ್ಮನೀತಿಯ್ಯಂ

ನಾನು ಹೆಸರು ಅನಿಲ್. (35 ವರ್ಷ, ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಲಾಗಿದೆ). ಪ್ರತ್ಯೇಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಡಾವಣೆಯೊಂದರ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವ ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಅವರಿಂದೊಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸೋಂಕ ತಗುಲಿದ್ದ ಕ್ಷಾಗಿ ನಾವು ಅಧಿರಾಗಾಗಿಲ್ಲ. ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ವಿಜೇಷನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕಿದೆವು. ಸ್ವಸುಶಲ್ವವೆಯಿಂದ ಗುಣ ಹೊದಿದೆವು.

ಅವರು ನೀಡಿದ ಜ್ಞರದ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮೂರು ದಿನ ತೆಗೆದುಹೊಂದಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹೊಂಡಿಲ್ಲ.

ನಾವೇನೋ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿದೆವು. ನಮ್ಮದು ಎರಡು ಕೋಟೆ ಇರುವ ಮನೆ. ನಾನು, ನನ್ನ ಪ್ರತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಲಿದುಹೊಂಡಿದೆವು. ಒಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಬಿಬಿಂಬಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು

ಹೆಸರು ಅನಿಲ್

ಕೊರೋನಾದ ನಿಗೂಢ ಜಾಡನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಆದರ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಬಿಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ನಮ್ಮ ಅತ್ಯೇ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳನಿಂದ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸೋಂಕ ಹೇಗೆ ತಗುಲಿತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಹುತ್ತಾ ಅವರ ಮೂಲಕ ಸೋಂಕ ನಮಗೆ ತಗುಲಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ವ್ಯಾಪಿಕೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಬಿಕ್ಕಿನ ಅರಿವು ನಮಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು, ನನ್ನ ಮುಡದಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಸೋಲೇಟ್ ಆಗಿರುವ ಧ್ಯಾ ನಿಥಾರ ತೆಗೆದುಹೊಂಡಿದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸಾಗಾಗಿ ನೈಯಾ ಚೈಸೆರ್ಯಾಪ್ ಡೈಪಾರ್ಡ ಉಪಚಾರ ಎಂದು ವಿಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ‘ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಇಲ್’ ಎಂದು ಬಿಬಿಂಬಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸೂಚಿಸಿದರು.

